NOW AVAILABLE ONLINE AT WWW.TORAHTAVLIN.ORG TO VIEW ARCHIVES. 19:38 – אמן קריאת שמעוהגר"א STORIES. ARTICLES סוף זמו תפילה/להגר"א-10:44 OF INTEREST OR שקיעת החמה שבת קודש – 7:36 TO SUBSCRIBE A Torah Taolin Dublication TO RECEIVE THIS EMAIL 34 Mariner Way Monsey NY 10952

שבת קודש פרשת עקב - כ"ג אב תשע"ו

מניד הרב שלום פערל שליט"א מגיד מישרים בק"ק בית שמש

(Monsey, NY)

* פלג המנחה עש"ק – 6:13

הדלקת נרות לשבת - 7:08

9:02 – אמן שמע/המ"א

826 – מוצש"ק צאת הכוכבים

8:48 – צאה"כ / לרבעו תם

מי שמדליק מוקדם אין לאחר מזמן עצם

קבלת השבת (משיאמר "בואי כלה"

מולד לחודש אלול:

1:56 AM פרייטאג

כויט 3 חלקים

כי אם שמר תשמרוז את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו - הדרד להשיג אהבת ה'

∫תב ב**׳ליקוטי אמרים תניא׳** (הקדמה ל'שער היחוד והאמונה׳–חינור קטז), "נאמר 'אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את ה" וצריך להבין איך שייר לשוו עשייה גבי אהבה שבלב? אר הענייו הוא דיש שני מיני אהבת ה'. האחת היא כלות הנפש בטבעה אל בוראה שכאשר תתגבר נפש השכלית על החומר ותשפילהו ותכניעהו תחתיה, אזי תתלהב ותתלהט בשלהבת העולה מאליה, ותגל ותשמח בה' עושה. ותתענג על ה' תענוג נפלא והזוכים למעלת אהבה רבה זו. הם הנקראים צדיקים, כדכ' שמחו צדיקים בה', אך לא כל אדם זוכה לזה, כי לזה צריך זיכור החומר במאד מאד וגם תורה ומעש״ט הרבה, כדי לזכות לנשמה עליונה שלמעלה ממדרגת רוח ונפש, כמש"כ ב**'ראשית חכמה'** שער האהבה (פרק ג' ד"ה וביאור).

והשנית. היא אהבה שכל אדם יוכל להגיע אליה. כשיתבונו היטב בעומקא דליבא בדברים המעוררים את האהבה לה' בלב כל ישראל. הו דרר כלל. כי הוא חיינו ממש, וכאשר האדם אוהב את נפשו וחייו, כן יאהב את ה' כאשר יתבונן וישים אל לבו כי ה' הוא נפשו האמיתית וחייו ממש. וכמו שאיתא בספר הזוהר הק' (ח"ג ס"ח. ד"ה תנא פולחנא שלימתא וכו") על הפסוק 'נפשי איויתיר' (–שאני מכיר שאתה 'נפשי' וחיותי, ולכן 'איויתיך'), והן דרך פרט, שכשיבין וישכיל בגדולתו של מלך מלכי המלכים הקב"ה דרך פרטית (–היינו. עם כניסה לפרטי הפרטים של גדולתו יתברר) כאשר יוכל שאת בשכלו. ומה שלמעלה משכלו (-היינו. שישכיל במה שאת גדולתו האמיתית של הקב"ה. איז ביכולת שכלו להשיג). ואח"כ יתבונז באהבת ה' הגדולה ונפלאה אלינו. (שלמרות גדולתו העצומה) ירד למצרים ערות הארץ. כדי להוציא נשמותינו מכור הברזל שהוא הסיטרא אחרא רחמנא ליצלז. ולקרבינו אליו, ולדבקנו בשמו ממש, והוא ושמו אחד, דהיינו, שרוממנו מתכלית השפלות והטומאה, לתכלית הקדושה וגדולתו יתברך שאין לה קץ ותכלית, אזי כמים הפנים אל פנים. תתעורר האהבה בלב כל משכיל ומתבונן בעניין זה בעומקא דליבא, לאהוב את ה' אהבה עזה, ולדבקה בו בלב ונפש וכו'.

והנה ענייו אהבה זו רצה משה רבינו עליו השלום ליטע בלב כל ישראל באמרו 'ועתה ישראל, מה ה' אלקיך שואל מעמך וגו' ולאהבה אותו...הן לה' אלוקיר השמים ושמי השמים. הארץ וכל אשר בה. רק באבותיך חשק ה' לאהבר אותם. ויבחר בזרעם אחריהם. בכם. מכל העמים. כיום הזה...בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה, ועתה שמר ה' אלקיך ככוכבי השמים לרב. ואהבת את ה' אלוקיר וגו'. ולכז סיים דבריו על אהבה זו-'אשר אנוכי מצוה אתכם **לעשותה**'. שהיא אהבה עשויה בלב ע"י הבינה והדעת בדברים המעוררים את האהבה וכו'. והנה, על אהבה זו השנית שייר ל' מצוה וציווי דהיינו, לשום לבו ודעתו בדברים המעוררים את האהבה. אבל באהבה הראשונה שהיא שלהבת העולה מאליה לא שייר ל' ציווי ומצוה כלל. ולא עוד אלא שהיא מתו שכרו של צדיקים לטעום מעיז עולם הבא (וא"כ. אינו יכול להיות בכלל קיום המצוות בעולם הזה) וכו"..

Shabbos Parshas Ekev - August 27, 2016 היאוצרותמו של

> מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ר"י שער השמים ירושלים עיה"ה זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלקיך במדבר ... ממרים הייתם עם ה' וכו' (מ-ז) - אין דבר עומד בפני התשובה

WEEKLY

פרק ד'

דאבות

תוכחה, וסוף בברי משה בפרשה זו כוללים ב' ענינים. תחילת דבריו הם דברי תוכחה, וסוף חיזוק. להתעלות שוב אחר נפילה, דהנה לפעמים אחר שנכשל האדם זטאים גדולים נופל הוא ליאוש וחושב ששוב איז לו תקוה. מאחר שהגדיל לחטוא. הו ממזימות היצר, כמ"ש צדיקים, כי לפעמים מפתה היצר את האדם לעבירה, לא עצם החטא. כי אם למצבו של האדם אחר חטאו. כי יודע הוא שאחר שיעבור האדם ל החטא ירגיש עצמו מרוחק מאוד מבוראו. ויבוא לידי טעות לחשוב שכשם שכעת ונני נחות דרגה כר אשאר לעולם נחות דרגה. ובזה השיג היצר את מבוקשו. כי עי"ז זיה ביכולתו בנקל לפתותו לעוד חטאים ר"ל. באמרו לפניו: הרי ביז אם תחטא וביז אם לא הלוא בכל אופן תשאר בשפלותר, ומה לך לחדול ממעשיר ולהימנע מעשות משאלות לבר? וכד ביכולתו להביא את האדם לירידה מדחי אל דחי עד בירא מיקתא ר"ל. אר לאמיתו של דבר איז שום צדק להפיל את האדם לידי יאוש. כי קב"ה חפץ חסד הוא, ואינו חפץ במות המת, ואף אם נכשל ח"ו בעבירה חמורה שערי שובה לא ננעלו לפניו. הן אמת הוא שחטאו גרם שיתרחק מאוד מבוראו, אבל עדיין. א איבד את מהותו, וכיון שבשם ישראל יכונה ודאי יש בו נצוץ אלוקי, ואם רק האדם על חטאו, ומתודה לפניו, הנה יד ה' פתוחה לקבל שבים, וללא ספק גרצה הוא לפניו. ושוב יהיה ביכולתו להתקרב אל בוראו בכח הניצוץ הקדוש הטמון בו. הנה. מצד עיקר הדברים לא רצה משה להאריך בגנותן של ישראל, וכדברי רש״י יש ספר דברים יעו"ש. ולכר שאר כל המקומות שבהם הכעיסו ישראל לבוראז לא צה להאריך בהם, ורק הזכיר את המקומות מבלי לפרט אפילו מה היה החטא בכל אלו המקומות. אבל בעניו חטא העגל ראה משה צורך להאריך. כי עי"ו יכירו ישראל גודל כח התשובה. ולכן תיאר להם משה מקודם את חומרת המעשה, והתחיל לספר זה תיכף לקבלת התורה בעוד שלא הוריד הלוחות מן השמים, ובאותה שעה תם בשיא המעלה ונכשלתם ונפלתם כ״כ עד שעשיתם דבר שלא שייר עוז חמור יותר זה. וזה הדבר גרם שאצטרר לשבור את לוחות הברית. והיה נראה שבזה המעשה הופר ברית ביניכם לבין בוראם. וזה סיפר משה כדי להודיעם גודל חטאם באותה שעה.

אחר שהאריר בגודל זה החטא. עדייז לא ראה משה לנכוז לספר על המשר דברים. איר שלבסוף פעל למענם ומחל הקב״ה על חטאם. כי עדייז לא גמר את דברי תוכחה. כי רצה עוד להוכיחם על שאר המקומות שהכעיסו לפניו. ולכן הזכיר מקודם את אלו המקומות, אך בקצרה מאחר שלא רצה להאריך בגנותן, ורק אחר שגמר את ברי התוכחה. חזר לענינו הראשוז. כי מכאז והילר לא כיווז להמשיר בדברי התוכחה. אלא כאז כיווז לחזקם ולהורות להם דרכי התשובה. ואמר לפניהם. ראו על כמה מגעת חה של תשובה, אל אף שחטאתם חטא כה חמור. והיה נראה כי שוב אין הקב״ה חפץ כם, והייתם תחת גזירת כליה ר"ל, אעפ"כ אחר ששבתם לפני המקום עלה בידי לרצות ת בוראכם. ושוב זכינו ללוחות שניות. ולאותה קרבה הישנה שהיתה מקודם. הרי לכם אף אם יכשל האדם בחטא חמור. עליו לדפוק בחוזקה על דלתות התשובה, ויתרצה.

were burnt down, while his home was standing, unscathed, because the fire had been put out - at his door-step.

: Some may think that Birchas Hamazon is a chore. on each word, and say it "inside" (from a written text), it Some will not wash and eat bread so as not to have to causes a person and his entire family who learns and follows bentch. In truth, though, these special blessings are not what

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

"והיה מחניך קדוש" - Keeping the Jewish Camp Holy (95)

Preserving our Kedusha: Yichud. In order to distance a Jew from temptation to sin, the *Torah* prohibits a man and a woman who is forbidden to him - either because she is married, or she is a relative, e.g. a mother-in-law - from being alone together in a secluded place. This is defined as a closed room or a place where other people will probably not come to and they will remain alone. The Sages extended this to include other women and unmarried girls, both Jewish and gentile. They even prohibited some cases where more than one man and/or woman are there, as will be explained IY"H. This issur not only prohibits one from entering the secluded area, it also obligates him to leave the area if he realizes that he is alone with a lady.

When in Doubt. If a person has a doubt about *Yichud* (e.g. he is not sure if a woman is in the house alone with him or he is not sure if the girl in the house is younger than three years old) - in cases where it is a *Torah* prohibition, one certainly must be strict since "ספיקא דאורייתא לחומרא". Even where it is at most a Rabbinic *issur* (מדרבעי). **R' Shmuel Wosner zt''l** held that one should be strict for a number of reasons that he mentions (1).

While Doing a Mitzvah. Sometimes a person will be in the act of doing a *mitzvah* and the question of *Yichud* comes up. For example, while performing mitzyos like Bikur Cholim, Ray, due to many potential complications,

we do for *Hashem*, but rather, what He does for us. **Sefer Seder Hayom** writes that when we *bentch* with concentration suit, to be blessed. "המברד יתברד" - the blesser is blessed.

> מאת מנה"ר ברוד הירשפלד. שליט"א ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס

Hachnasas Orchim, visiting a doctor to take care of one's health, etc., one must be careful to ensure that the place where he is is not considered "secluded." However, for the *mitzvah* of saving a life, we rely on contemporary *Poskim* (2) who are lenient in this issue. If a woman or a girl require transport to deliver a baby, or for a serious medical condition, it is permitted for a man to drive her, even through quiet side streets (secluded), at late hours (no people are around), even in a car with tinted windows. Similarly, if a Hatzala worker arrives at an apartment where the door will lock once he is inside and he will be alone with a lady as he tries to save her life, it is permitted. This is true even if he knows that no other Hatzala members are able to come, because if others are on their way, it is then deemed a "פתח פתוח לרשות הרבים" - an area that is open to a public place, which is not a problem as far as *Yichud*.

Older People. The *issur* of *Yichud* applies to people of all ages, no matter how old and infirm the parties might be. This has a common application. If an old man lives alone and he is entitled (by the government or insurance) to have a female aide assist him, there is still a question of *Yichud*. A possible solution might be to give a house or apartment key to a number of neighbors who will at random enter the elderly man's home at any time of night or day. Of course, this should be done under direction of a

(1) שו"ת שבט הלוי גיקפג, הירה (2) עיין שו"ת שבט

The Maggid, R' Dov Ber of Mezeritch zt"l would say:

'כאשר ייסר איש את בנו ה' אלקיך מיסרד' - How can it be that *Hashem* distances Himself from His beloved ones? It is similar to a father teaching his son to walk. He stands the baby on his legs and moves away so that the child should walk into his arms. As soon as the child takes a step in the direction of his father, the father begins to move away slowly so that the little one should build up confidence and strength in his ability and keep walking forward to his father. Similarly, Hashem distances Himself from a righteous Jew so that he will do Teshuva and keep moving closer to Hashem, growing in ruchnius."

Chacham Rabbeinu Dovid Chadad zt"l (Keren L'Dovid) would say:

הא-ל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד"' - Rashi writes that a person cannot bribe *Hashem* with money. How can one think that he can 'bribe' *Hashem* with money? Why would *Hashem* need his money? The words ' have the same Gematria as מצוה בעבירה' (430). In other words, a person cannot spend his days focused on sinful pleasures, amassing great riches and wealth through underhanded and even illegal means, and then use this money to perform mitzvos - giving charity to help organizations and needy people. By doing this, one thinks he can 'bribe' Hashem with his money into judging him leniently. No! He will get what he deserves - no matter what!"

A Wise Man would say:

"What we need in life is time. Time heals almost everything. So just give time ... time!" Printed By: Mailway Services, Mazel Toy to Mr. & Mrs. Dovid Presser on the Aufruf and Serving Mosdos and Businesses

Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

upcoming marriage of their son, Binyamin to Chaya Gitty Loeb daughter of Marty & Devorah Loeb of Wesley Hills. May the voung couple build a Bayis Ne'eman B'Yisroel לשם ולתפארת

Mazel Tov to Zevi & Faigy Simonovits on the chasuna of their daughter Racheli to Simcha Mandelbaum, and to Mandelbaum families. 'ה״ר שיזכו לבנות בית נאמו בישראכ

מעשה אבות סימו

וזכרת את ה' אלקיד כי הוא הנתו לד כח לעשות חיל למעו הקים את בריתו אשר נשבע לאכתיד כיום הזה וגו' (ח-ח)

From all over Europe, thousands of *Yidden* would come to visit the holy *Rebbe* of *Rizhin*, **R' Yisroel Friedman zt''**! For a young boy named Pesach, an orphan who had been taken in by the Rebbe's family, it was an amazing sight of which he never tired of observing. Each and every day, so many people with so many kinds of troubles, would come to the *Rebbe* in the hopes of receiving a blessing for a better future. "The *Rizhiner* is a *Tzaddik*," he was told. "All these people come to him for a blessing and when he gives it, he can see what will happen to them many years from now."

Well, little Pesach was curious and one day built up the nerve to ask the *Rebbe* for a *beracha*. "What will be in my future?" asked the boy innocently. The Rizhiner looked at him and said, "My son, a time will come when you will go away. You will study medicine and become a doctor. Then you will go to the Holy Land and help many people, and save many lives."

Pesach burst into tears. "Don't be upset that you must leave," the Rizhiner said. "My thoughts will always be with you." And so it was that the boy grew up and became a doctor, taking the family name Friedman, after his beloved *Rebbe*. He settled in the town of *Tzefas* in the Galilee. One day a regal carriage stopped in front of his home, and an important looking man stepped out. "I am looking for Dr. Friedman," he announced. When Dr. Friedman came to the door he was told, "The Princess of Prussia is visiting the Holy Land and she is extremely ill. One minute she is burning with fever, the next moment she is shivering with cold. You must come at once. Her father, the Kaiser, is anxious about her health."

Dr. Friedman hurried to the princess' bedside. He examined her and diagnosed malaria. "Take this medicine for three days. If we are fortunate, the disease has been caught in time for a cure." Three days later the princess' fever broke and she began the long road to recovery. After three weeks Dr. Friedman was summoned again. "The Princess will be resuming her trip. Her next destination is Jerusalem, however she still feels weak and has asked that you accompany her."

Dr. Friedman replied, "Your Highness, how can I fulfill your request? As a Jew I must pray three times a day with ten men, and eat only kosher food. The trip to Jerusalem is a long one." The Kaiser replied, "Spare no expense. Bring along ten men and whatever food you need. Just come." Dr. Friedman joined the traveling party for the long, arduous journey. He was provided with anything he required. Kosher food was obtained and he was permitted to organize a minyan in any city, at any time he pleased. The Kaiser was extremely satisfied with the Jewish doctor and told him he was in his debt.

Many months passed and no more was heard from the princess or her father. The Land of Israel was beset with problems and the episode of the princess was forgotten as everyone was consumed with a different worry - the safety of their children. The Turkish government, which then ruled the Holy Land, was demanding that young Jewish men serve in its army. Not only was it impossible to observe the *Torah* in the army, it was also highly dangerous. The only alternative was prison.

One day, a telegram arrived for Dr. Friedman from the Kaiser of Prussia. The brief cable stated that by the grace of His Royal Highness, and for the act of saving the Princess' life, Dr. Pesach Friedman is duly appointed the Prussian Consular General for the Galilee region, with full authority to issue passports, visas, and any other such papers to citizens of Prussia.

Dr. Friedman was silent for a long while, as he read and reread the telegram. The words of his mentor, the holy Rizhiner played over and over in his mind: "You will go the Holy Land. There you will help many people and save many lives."

And then, it came to him. He organized Jewish leaders from all over the Land and told them, "I have the answer to our troubles. By this document, I have been given the right to issue passports to citizens of Prussia. Do you realize what this means? No longer will the Turks have power over us. If any young men are threatened, let them come to me and I will issue them a Prussian passport. That will save them! With these papers they will become citizens of Prussia, and will not have to serve in the Turkish army!" And so, the words of R' Yisroel of Rizhin came true over and over again!

משל למה הדבר דומה

Adapted from: The Story Hour, Ed. Dr. D.S. Pape

משל: Prior to his passing, R' Moshe Ivver zt'l assembled members of his community and attempted to inspire them concerning the significance of Birchas Hamazon. "I assure you," he told them, "that whoever recites Birchas Hamazon from a written text, his house will not sustain the damages of fire." This was stated during a time in history when every blaze carried the potential to burn down an entire city.

Everyone in the community heeded the Rav's advice, except for one man who simply refused to bentch from a written text. It was not convenient, he said. The Jewish community was spared the effects of a conflagration as a result of their adherence to R' Moshe's admonition.

ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך על הארץ המובה אשר נתן לך וגו' (ה-י) One night, a fire broke out in a non-Jewish home right near the home of the non-complying Jew. The wife woke her husband in a panic. Their home was in the line of the fire. What were they to do? Suddenly, the wife told her husband. "Quickly, run to the cemetery and pray at the grave of R' Moshe Ivyer. Ask *mechillah*, forgiveness, for disregarding his warning and ask him to intercede on our behalf."

> The man might have been obstinate, but he was not a total fool. He ran to the cemetery and begged forgiveness for his insolence. He promised to never again separate himself from the community and always bentch from a written text.

The man returned home to find that all the gentile homes

למען ירבו ימִיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבתיכם לתת להם וכו' (יא-כא)

The Gemara (ברכות ת.) relates that Rav Yochanan was surprised to hear that "איכא סבי בבבל" - there are elderly people living in Babylonia. The Torah explicitly promises אריכת ימים (long life) to those who reside in Eretz Yisroel, but no such guarantee is made regarding those in *chutz la'aretz*. However, when R' Yochanan heard that there were many people in Bavel who were קובע עתים, setting aside time to learn Torah, he understood why there were older people there. The Maharsha, R' Shmuel Eidels zt''l, in Megillah (vɔ) asks: Indeed, it is very commendable that they were learning Torah but that still does not guarantee long life for those who live outside the Holy Land. Rather, he explains, the Gemara is teaching us that in the future, all the shuls and בתי מדרש of chutz la'aretz will be transplanted in Eretz Yisroel, thereby giving them the status of קדושת א"ר, and bringing along the promise of long life. Therefore, even the residents of Bavel who spend so much of their time learning Torah, were zoche to this beracha of "למען ירבן ימיכם ... על האדמה".

This could possibly be the *pshat* in the first *posuk* of the *parsha*: "תקב תשמענן". The letters of the word "עקב" can be rearranged to spell the "עשה תורתך קבע" (consistent), to fulfill the dictum of Chazal in Avos: "עשה תורתך קבע" - make your Torah learning consistent and permanent. Since we know that the word "היה" denotes an expression of simcha, joy, we can derive from here when people learn Torah "היה עקב" - with consistency (קביעות) and simcha, they will be blessed by the רבש"ע.

With this machshava, we can say pshat in the Hagadda on the song "Dayeinu." Had Hashem given us the Torah, but not brought us into Eretz Yisroel - דינו - it would have been enough! That is because once we were given the Torah, we were able to learn it בקביעות, and then the kedusha of Eretz Yisroel permeated any place where there is limud Torah! May we be zoche to learn Torah בקביעות. and thus merit the beracha from the Aibishter of אריכת ימים ושנים!

DRUSH V'CHIDDUSH

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם (ו-יב) Rashi comments that people tend to pay more attention to those *mitzvos* and prohibitions which appear to them to be of greater importance whilst neglecting and treading underfoot (עקב) those of lesser consequence. This attitude is totally wrong. R' Pinchos Roberts shlit'a explains that in the human body, the heart is viewed as more important than the kidneys, the lungs or the pancreas. Nevertheless, the body cannot function unless all those organs are healthy. Each one performs a specific task, without which life is imperiled. Similarly, the spiritual well-being of a Jew requires the performance of all *mitzvos*. Our Sages say that the 613 major organs and arteries are sustained by the 613 injunctions of the *Torah* - each one nourishes a unique and particular part of our spiritual system and therefore to neglect any command is injurious and foolhardy.

The Satan, too, is well aware of this fact and accordingly directs much of his attention towards persuading us to overlook "minor" mitzvos. The Torah forecasts that he will be successful. On the *posuk* in *Bereishis* (ג-טר): "He will strike you in the head, but you will smite him in the heel," the Kli Yakar writes that *Hashem* was speaking to the serpent who represented the evil inclination after it enticed Adam into sin. Whenever the sly snake will try to ensnare a Jew to forsake crucial *mitzvos*, connoted by the word "head," he will easily be overcome. But when he tries to inject his poison into the "heel" of a Jew and urge him to tread underfoot less significant laws, he will triumph. Unfortunately, just as poison can travel from the heel throughout the body, sins which seem trivial gradually erode the meticulous observance of more "consequential" commandments, and the condition becomes critical. It is, therefore, vital to be aware that any sin has a chain reaction and must be repressed at birth.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF おくべこ

FROM THE WELLSPRINGS OF

Chazal tell us: "Since the destruction of the Bais HaMikdash, the only thing Hashem has left in this world is the four amos of Halacha." (ברכות ת.) The Chasam Sofer zt"l writes that this refers to the four levels that man should strive to attain in this world - "למוד, וללמד, ולשמות" - To learn, teach and safeguard the *Torah*, and to do the *mitzvos*. These are the four measurements of halacha. Halacha means to go (הליכה), to move forward, and THIS is what Hashem has in this world. The people who are making strides in *Torah* learning and observance - there is nothing else that *Hashem* has that is valuable.

Sefer Mishna Sachir offers a slightly different twist to the words of this *Gemara*. He quotes the *posukim* in *Krias Shema* where we are told to place the *mitzyos "on our hearts and tie them on our hands"* - that is the first level, a reference to man's obligation to improve himself. "ילמדתם אותם את בניכם" - "And you shall teach it to your children" - this is the second level. man's obligation to teach his children the laws of the Torah. "יכתבתם על מווזת ביתך" - "And you shall write them on the doorposts of your home" - this is the third level, where man must instruct all the members of his household and those that come to his door to observe the Torah. "ובשערקד" - "and your gates" - this is the fourth level which implies how a person must be an example to anyone that he comes in contact with. When a person acts in this manner, and strives to uphold the four levels of HALACHA - of moving forward in the spiritual spheres, then he is creating a substitute for the *Bais HaMikdash* in this world.

This idea is alluded to in the words: "כמעו ירבו ימיכם ... כימי השמים על הארץ" - "So that you may increase your days like the days of Heaven on this earth." "כימי השמים" refers to the heavenly kedusha of the Bais HaMikdash, "על הארץ" here in this world! It is truly our obligation to create a place for *Hashem* to dwell in this world by keeping the four *amos* of *halacha*!